

והביאור בפשטות, ובהקדים הנ"ל בענין "ליובאוויטש": דלכאורה, למה ניתן השם לתנועה דוקא בשם הזה, הרי היתה האפשרות לקרוא — בתוכן זה — בלה"ק? ועכ"פ לא להדגיש שזוהי ("ליובאוויטש") התנועה דפעולות מסויימות אלו ועבודה מסויימת זו? ועד היום נקראת תנועה זו הן בשם "חב"ד" והן בשם "ליובאוויטש"!

אוצר החכמה: **הענין בזה:**

ההכנה לגאולה וביאת המשיח צריכה להיות מעין התקופה שאחרי הגאולה וביאת המשיח, וביתר ביאור — ביאת המשיח תלוי' לכאו' רק במעשינו ועבודתינו. ולאיך, העולם צריך להיות מוכן שיוכל לקבלו. ועפ"ז בהכרח לומר שבמעשינו ועבודתינו נכלל גם הענין דהכנת העולם לזמן ההוא (אף שאין תנאי מפורש בזה). ולכן עי"ז מביאים וממשיכים משיח צדקנו.

ובענינו: "באותו הזמן . . . לא יהי' עסק כל העולם כולו אלא לדעת את ה' בלבד"⁹³. א"כ בהכרח שההכנה תהי' מעין זה — "לכוף את כל באי העולם לקבל מצוות שנצטוו בני נח" (כדלעיל ס"ו). ובמילא מוכן שההכנה צריכה להיות גם בלשונם של בני נח. וזהו הטעם והצורך שנק' בשם "ליובאוויטש" בנוסף על "חב"ד", וכן גם בענין "נאו", נוסף על "עכשיו".

ג. אמנם, בכל דבר צריך להיות ביאור גם מצד לה"ק. וכמובן מביאור אדה"ז בתו"א (פ' משפטים⁹⁴), וכמדובר כבר בארוכה⁹⁵, שלה"ק הוא עיקר ויסוד כל הלשונות וכו', ולכן נקראים שאר השפות בשם "תרגום" (או "תרגום דתרגום") ללה"ק. וזהו הטעם שמצינו בתורה מלים מלשונות זרים — "טט בכתפי שתיים פת באפריקי שתיים"⁹⁶ וכו'. או כדוגמת המפורש בתורה: "יגר שהדותא"⁹⁷.

וכמו"כ בענין "נאו": דובר כבר פעם בארוכה⁹⁸ ש"נאו" קשור בגימטריא בלה"ק, והרי מאופן הלימוד דגימטריאות למדים כו"כ הלכות⁹⁹. והביאור בזה: "נאו" נאמר ונכתב בלה"ק באותיות: נ' א' ו'. בגימטריא נ"ז — "זן" ש"זן" הוא בגימטריא (השמות) א-ל הוי' [ע"ד המבואר בספר המצוות להצ"צ¹⁰⁰ (בעל יום ההילולא) בענין "צו" שהוא גימטריא (דשמות) א-ל אד']. וכפי שהם באופן של המשכה וגילוי בעולם, שזהו התוכן ד"זן" — "הזן את העולם כולו" (כנוסח הזן שתקן משה רבינו).

יד. עד"ז ישנו עוד ענין שנטפלו אליו — היתכן שקוראים "טנק" של מצוה?

והביאור בזה הוא ג"כ ע"ד הנ"ל (סי"ב-ג), ובכ' האופנים — א) דוקא

(93) רמב"ם הל' מלכים בסופן. (94) עז, ד. עח, ג. (95) לקר"ש חכ"א ע' 446 ואילך. ובהערות שם. (96) פרש"י בא יג, טז. ואתחנן ו. ח. (97) ויצא לא, מז. (98) שיחת ש"פ צו תשמ"א. (99) ראה שבת קה, רע"א. (100) קו, א.

בלע"ז, ב) הקשר ללה"ק. ובהקדים:

כשישנו צורך לעסוק בעניני עוה"ז — רואים בפועל שצריך לבוא לידי מגע ומשא עם אינם־יהודים. ובוזה אין ברירה, ואין הדבר תלוי ברצון האדם, אלא כך קבע הקב"ה בעולמו, והורה באופן גלוי, שכך צריכה להיות ההנהגה.

ולדוגמא: כשמתבונן כיצד מקבל פרנסתו הגשמית — ועי"ז מחזיק נשמתו בגופו — רואים בפועל שמקבלה ע"י שיש לו מגע ומשא עם עוה"ז ועניני העולם ("וועלטישע זאכן"), ועד עם אינם־יהודים. ועד כדי כך שהולכים לאינם־יהודים ומבקשים מהם בקשות וכו' וכו'. וכן מתנהגים גם אלו הנטפלים להנ"ל במעשיהם

כפועל

אוצר החכמה

דלכאורה: הרי יכול הוא לשבת בביתו ולומר תהלים ולעסוק במצוות, ובגלל זה יתן הקב"ה שכרו במילוי בקשתו! אלא, טוען הוא, שכן צותה התורה "וברכך ה' אלוקיך בכל אשר תעשה"¹⁰¹, ולכן הולך בעצמו לאינו־יהודי מסויים ומבקש ממנו בקשה וכו', ועושה מזה רעש גדול, וגם עושה מזה עיקר, ולא עוד, אלא שגם מתפאר בזה, ובצדק: הרי התקוה היא שיצא מהשתדלותו דבר טוב! אלא שמזה יוצאת בהכרח — הוראה ברורה, כנ"ל (ס"ו וסי"ב): שבדורנו מוכרחים שאינם־יהודים ידעו מז' מצוות בני נח, ויקיימו אותם בפועל. וכמילא ימלאו הבקשה שמבקשים מהם.

אוצר החכמה

ועד"ז יובן גם בעניננו:

כשרואים שישנו "טנק" כפשוטו — כלי נשק, נשאלת השאלה: כיצד יכולה להתהוות מציאות שהיא — ר"ל — כלי משחית, הרי "מפי¹⁰² עליון לא תצא הרעות" אלא ההכרח לומר, שעיקר ענינו הוא להפכו לטוב. וכנ"ל (ס"י) בביאור ענין "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים".

וביתר פירוט:

רואים בפועל, שישנם "טנקים" שאומות העולם — אף אלו שאינם יודעים מז' מצוות בני נח — מנצלים למטרות טובות, ליישר הדרכים או לסלק דברים המפריעים ומונעים בניית בנינים לצורך ישוב העולם, וכיו"ב. והנה, הדברים אמורים לגבי עניני "רשות" — וזה מספיק וטוב עבור בן נח.

אבל מיהודי נדרש שכל עניניו יהיו באופן ד"כל מעשיך יהיו לשם שמים" ו"בכל דרכיך דעהו"¹⁰³ — ועפ"ז עליו להתייגע בזה ולהפוך את ה"טנק" מ"היפך הטוב" — לצדק וקדושה, לנצלו שיהי' "לשם שמים" וכאופן ד"דעהו", שיהי' מלכתחילה "טנק" — שעיקר ענינו, ויותר מזה, כל ענינו — ענין של מצוה.

והנה, כנ"ל, גם בזה רואים ענין דומן זה — "יתבררו ויתלבנו ויצרפו

(101) פ' ראה טו, יח. (102) איכה ג, לח. (103) משלי ג, ו. אבות פ"ב מ"ב. וראה רמב"ם הל' דעות

רבים": כל זמן שלא הי' "טנק" בצד דלעו"ז — עדיין לא הגיע הזמן המתאים שיהי' מציאות "טנק" של מצוה וקדושה, או אפילו "טנק" של רשות. אמנם כשרואים שנתהווה מציאות זו בלעו"ז — זוהי ההוכחה וההוראה בגלוי שעתה הגיע הזמן לעשות "טנקים" של מצוה.

וע"פ הכלל ד"איני מבקש כו' אלא לפי כחן"104 — בודאי שב"כחן" לקיים ענין זה, וכפי שרואים בפועל, וגם את התוצאות טובות שיצאו מזה.

טו. והנה, ע"ד הרמז הנ"ל שיש בלה"ק ל"נאו" — י"ל גם בענינו ("טנק"). והביאור בזה:

דובר כבר בארוכה¹⁰⁵ [אלא, שרושמים את זה ואח"כ מניחים את הרשימה בארון. וישנם עוד מהדרים שכורכים את זה בשתי "כריכות" (כדי שלא יפריע להם), וא' הענינים שבין השתי "כריכות" הוא ענין זה], שישנו בזה רמז מסימני ששה סדרי משנה: "זמ"ן נק"ט" [ישנם בזה שני סדרים: "זמ"ן נק"ט" ו"נו"ם קט"ן", והסימן המקובל הוא "זמ"ן נק"ט"106], ו"נקט" אותיות "טנק". אמנם בסדר שונה, אבל אותם האותיות.

והנה, הסדר בזה ג"כ מדויק [אע"פ שכל הפרטים השונים שבמשנה הם חלק מכללות המשנה, ו"עצם כשאתה תופס בחלקו אתה תופס בכולו"107 — אעפ"כ הרי ערכה התורה סדר מסויים בזה]. וטעם השינוי בסדר האותיות (בעבודה) הוא: ישנו הענין כמו שהוא (א) בתורה — "נקט", כמו שהוא נמשך אח"כ מהתורה (להבדיל) לעולם, ב"מעשה שהוא העיקר"108 — ד"טנק" של מצוה, ובפעולותיו ע"י ה"טנקיסטים" שלו, ואז הסדר הוא "טנק". והענין בזה:

"טנק" ר"ת "טהרות נזיקין קדשים". והסדר בזה: "טהרות" — לכל לראש העבודה ד"לטהר עצמו", "קשוט עצמך תחלה וכו'"109. ולאחרי זה יכול לפעול על הזולת (וכסדר הכתוב "סור מרע" ואח"כ "ועשה טוב"), תחלה בעבודה דסדר "נזיקין" — "סור מרע", ולאחרי זה בעבודה דסדר "קדשים" — "ועשה טוב". [ובזה יומתק ענין ד"טנק" של מצוה — נוסף על עיקר ענינו כנ"ל (סי"ד) שהוא כנגד ומבטל את ה"טנק" דלעו"ז, הנה הוא "מבררו ומלבנו ומצרפרו"].

וי"ל שהרמז לזה הוא דוקא מהמשנה — כי משנה (דוקא) הוא ענין הלכות בגלוי, ו"דבר ה' זו הלכה" הרי קשור עם "דבר ה' זה הקץ"26 [שזהו ההפרש בין "משנה" ל"גמרא": ב"גמרא" ישנם שקו"ט וקושיות ותיובתות וכו', ו"אלו ואלו דברי אלקים חיים". משא"כ ב"משנה" מוכאת ההלכה בקצרה והפס"ד הוא ברור — "דבר ה' זו הלכה", וכמ"ש הרמב"ם בארוכה¹¹⁰, וכן חיבר ספרו "הלכות

104) תנחומא נשא יא. במדב"ר פי"ב, ג. 105) שיחת י"ב תמוז תשל"ד. 106) ראה לקו"ש ח"א ע' 56 הערה 13. וש"נ. 107) ראה כש"ט הוספות סקט"ז. וש"נ. 108) אבות פ"א מ"ו. 109) כ"מ קז. סע"ב. וש"נ. 110) הקדמה לפיה"מ (ד"ה אח"כ ראה להסתפק).

הלכות", "בלשון ברורה ודרך קצרה" (מהתחלת ספרו — אודות ההלכות הקשורות בתחלת ההתהוות והמציאות, עד לסיום ספרו — "כי מלאה הארץ דעה את ה' וגו'", שגם זו הלכה, כמדובר כמ"פ)).

ע"כ מאמר המוסגר.

טז. ונחזור לעניננו, שבנוסף לשני ה"סימנים" העיקריים הנ"ל: (א) שמלמעלה ממצויאים עולים המתאימים להתיישב בקרי' זו, כאלו שעברו הנסיון דמס"נ עשירות שנים, ועתה יצאו משם "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"¹¹¹, (ב) וגם שמלמעלה המציאו להוצאות הנצרכות לזה — ישנם בנוסף עוד "סימנים" והוראות, וכדלקמן.

^{אוצר החכמה} א' מסימנים אלו: שבירושלים נמצאים אלו הראויים וביכלתם להתעסק בזה, ובהצלחה, ובהצלחה רבה ומופלגה. ובהקדים:

דובר כמ"פ ש"ירושלים" קשורה עם מס"נ ואתהפכא. ועפ"ז, כשמדובר אודות ישוב ב"ירושלים", כדאי ונכון שגם המתעסקים בזה יהיו קשורים למס"נ ואתהפכא.

ובהתאם לזה, נמצאים בירושלים אלו שיצאו בעבר מהמדינה ההיא, ועברו בעצמם המס"נ בפועל. ובמילא נכון וכדאי, שהם יתעסקו לחזק את העולים עתה מאחורי מסך הברזל, ולעזרם להסתדר כבואם.

ודבר נוסף בזה:

עולים אלו גם הקימו איגוד ל"אנשי מדע", הקשור עם "אתהפכא": איתא בזהר¹¹², ש"בשית מאה שנין לשתיאה (אלף הששי) יתפתחון תרעי דחכמתא לעילא ומבועי דחכמתא לתתא ויתתקן עלמא לאעלא בשביעאה", והפי' ב"תרעי דחכמתא לעילא ומבועי דחכמתא לתתא" הוא — חכמת התורה וחכמת העולם. וכן הי' בפועל בשנת ת"ר לאלף הששי, "נפתחו ארובות השמים" בנוגע ל"מעיינות" פנימיות התורה — חכמות ד"קדושה", ומזה נמשך גם בחכמות ד"רשות", או (כפי שנקראים) חכמות "חיצוניות". והמטרה בחכמת העולם היא — כמו בפנימיות כל הענינים — להפכה לעניני תורה ומצוותי, שיע"פ שהי' שקוע בריבוי חכמות חיצוניות, עושה עיקר מהתורה ומצוותי.

הגם שכיחס לחכמה דקדושה נק' החכמות חיצוניות "רקחות וטבחות"¹¹³, ואומרים על זה "להבדיל" (בין חכמה דקדושה לחכמות חיצוניות) — אבל אין הפי' שמצד ה"הבדלה" "משליכים" את החכמות חיצוניות, אלא — צריך לדעת שחכמות אלו "מובדלים" ונפרדים מקדושה. וע"ד ההבדלה "בין אור לחושך ובין

(111) בא י"ד, ט. (112) ח"א ק"ז, א. וראה לקו"ש חט"ו ע' 42 ואילך. וש"נ. (113) ראה שו"ת הרמב"ם ליפסיא סמ"ט.